

## [Socialministeren.]

kat har herefter rettet henvendelse til socialministeriet med krav om, at Bjarne udskrives af åndssvageforsorgen under henvisning til, at drengen ikke er åndssvag, men normalt begavet og ordblind, og at forældrene bevidst har holdt ham tilbage i udviklingen. Ministeriet svarede efter at have undersøgt sagen, at man under hensyn til de foreliggende oplysninger ikke fandt grundlag for at foretage videre.

Hr. Byrik har herefter henvendt sig til børneværnsudvalget i Gødvad kommune med anmodning om, at Bjarne blev inddraget under børneforsorg. Børneværnsudvalget behandlede sagen i 2 møder i december og januar sidste vinter. I disse møder var kredslægen til stede, og retskredsens dommer ledede møderne. Overlægen ved åndssvageinstitutionen var ligeledes efter opfordring til stede, og sagen blev i øvrigt særdeles alsidigt belyst under børneværnsudvalgets behandling. Børneværnsudvalget afviste herefter hr. Byriks andragende om etablering af børneforsorg, idet man henviste til, at forældrene af egen fri vilje havde anbragt drengen på åndssvageinstitutionen, og at børneværnsudvalget efter de foreliggende oplysninger om drengens tilstand og forholdene i øvrigt fandt, at denne anbringelsesmåde var den bedste for barnet.

Denne afgørelse har hr. Byrik ved sin advokat indanket for landsnævnet for børneforsorg, der i skrivelse af 12. februar 1959 bl. a. har udtalt, at man på grundlag af samtlige foreliggende oplysninger er af den opfattelse, at der ikke med rette kan fremsættes bebrejdelser mod forældrene for at anbringe drengen på åndssvageinstitutionen. Efter denne afgørelse har hr. Byrik på ny rettet henvendelse til mig, og jeg har efter fornyet brevveksling med den daværende bestyrelse for åndssvageanstalten ved Vodskov og med overlægen udtalt, at der ikke efter min opfattelse var rimeligt grundlag for at rette bebrejdelse mod Bjarnes forældre for deres beslutning, og at jeg under disse omstændigheder ikke mente at kunne gribe ind i sagen, idet jeg tilføjede, at jeg forventede, at hr. Byrik ville forstå, at det var til drengens bedste, at han forblev i omgivelser, hvor han kunne få den

undervisning og behandling, der svarer til hans udvikling.

Jeg er af den opfattelse, at den rejste kampagne mod forældrene og især mod moderen, mod åndssvageforsorgen og børneforsorgen savner ethvert sagligt grundlag. Skræddermester Byrik har heller ikke kunnet godtgøre, at drengen ikke har det godt på skolehjemmet. Jeg kan personlig bevidne, at han har det godt.

**Nina Andersen:** Jeg vil gerne takke socialministeren for disse oplysninger; jeg tror, det er nyttigt, at de er blevet fremsat fra denne talerstol. Alligevel vil jeg gerne stille et tillægsspørgsmål til ministeren; jeg vil gerne spørge, om ministeren har et nærmere kendskab til den oprettede landsforening og dens formål, og hvilket syn ministeren har herpå.

**Socialministeren (Bomholt):** Jeg har ikke andet kendskab til den nystiftede landsforening end det, jeg har kunnet læse mig til i aviserne. Heraf synes det at fremgå, at foreningen har til formål at beskytte børn med en intelligenskvotient på 60 og derover mod åndssvageforsorgen. Foreningens medlemmer synes ikke at have kendskab til, at åndssvageforsorgens formål og opgave er at tilbyde hjælp til de åndssvage, der har behov herfor, og at modtagelsen af denne hjælp principielt er frivillig. Dette formål er kommet tydeligt til udtryk i den lov om forsorg for åndssvage og andre særlig svagtbegavede, som folketinget enstemmigt vedtog i sidste samling. Foreningens medlemmer synes heller ikke at være opmærksomme på, at åndssvageforsorgen netop kan yde hjælp til børn, der ikke kan følge normal- eller hjælpeskolen, bl. a. ved at tilbyde skolegang i eksternatskoler eller, såfremt sådanne ikke findes i hjemmets nærhed, skolegang på skolehjem på åndssvageforsorgens institutioner. Og jeg må sige, det er en virkelig fremragende skole, man har i Vodskov; få kommuner har finere skolebygninger og et finere samarbejdende lærerkorps. Foreningen har som et andet af sine formål nævnt, at man ønsker en lovbestemmelse om, at forældreretten bortfalder ved misrøgt af et barn. En sådan bestemmelse findes allerede i forsorgslovens § 133.